

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

profecto ex ibidem dictis n. 7. & 8. irrita erit commutatio.

Non postulans commutationem.

20. **Q**ui Jubilæum lucratus est, & sive per oblivionem, sive quia noluit, non postulavit à Confessario commutationem sui voti, poterit etiam post elapsum Jubilæi tempus, omissam commutationem obtinere, perinde ac esset in tempore Jubilæi, & hoc per eundem Confessarium, vel per similem alium, quia Jubilæi causa jam cæpta fuit. Ita Sanchez, & Moronus *loc. cit. n. 517.*

21. Hac in re Suarez tenet, si tempore Jubilæi nulla ne generalis quidem facta est à Confessario votorum oblitotum commutatio, non posse post elapsum Jubilæi tempus vota commutari: at nos sequimur sententiam Sanchez absolutè concedentis: quia, quamvis non fuerit cæpta causa ipsorum votorum oblitotum, cæpta tamen fuit causa Jubilæi, ex vi cujus pœnitens acquisivit jus ad commutationem.

22. At verò de eo, qui Jubilæum non acquisivit, quid dicendum?

Respondeo si non facta tunc fuit commutatio sive ob oblivionem, sive ob aliud, fieri post elapsum Jubilæum non amplius poterit. Et ratio est manifesta; quia in tantum posset, in quantum pœnitens acquisivisset jus per Jubilæum: at hic, si Jubilæum non acquisivit, jus nullum ab ipso participare potuit.

23. Denique hic non ignoretis, differre commutationem votorum per Bullam Cruciatæ à commutatione per

Jubilæum: per Bullam enim debet commutatio fieri, dando aliquam elemosynam in subsidium temporale belli contra infideles, ut explicuimus in tract. de Bulla Cruciatæ; ac per Jubilæum id non requiritur, sed solum, ut fiat commutatio in aliquod aliud opus pium, modo quo in superioribus declaratum est.

CAPUT IX.

Varia de Jubilæo.

1. **N**onnulla in præcedentibus capitibus locum commodum non habuerunt, quæ ad Jubilæum pertinent: & aliqua item exciderunt à calamo festinante: hæc ergo rapim collecta breviter hic dabo.

Pro animabus Purgatorij.

2. **N**on potest Indulgentia nostri Jubilæi applicari pro animabus Purgatorij, quia id non exprimitur in tenore Jubilæi, quod certè necessarium fuisset, ut latè Palqualigus q. 10.

Si moriatur Pontifex.

3. **S**i moriatur Pontifex, non spirat Jubilæum, quia est gratia facta. Excipit tamen Comitulus in *responsionibus moralibus libr. 5. quest. 108.* si quando Pontifex concedit Jubilæum ex aliqua causa, que post mortem ipsius cessat: quia tunc, cessante causa, cessat effectus. Ejusmodi fuit Jubilæum Innocentij Noni, qui illud concessit, ut fideles orarent, pro recta sua gubernatione: cum enim defunctus esset post duos menses, quesitum fuit, an adhuc

duraret Jubilæum? Et negativè respondit Comitulus, quem curiosus videre poterit.

Illud est difficilium, Qui ignoravit dicti Pontificis mortem, & ipse ex Jubilæi privilegij absolutus fuit à reservatis; an validè fuerit absolutus? Affirmativam sententiam ego libenter, tanquam probabilissimam, sequor; quia in Confessarijs tunc legitimè approbatis adfuit titulus coloratus, & error communis, quare validè absolventur, vel vota commutarunt, concedente jurisdictionem Ecclesia, utq; alibi sæpè diximus.

Utens opinione prouabili in Jubilæo.

4. **Q**ui utitur opinione probabilis in exequendis operibus in iunctis in Bulla Jubilæi lucraturne Jubilæi Indulgentiam?

Respondeo, negat Avendano in thesaurio Indico. p. tr. 5. cap. 28. n. 299. negat Gobat loc. cit. num. 332. negat Faustus, Bonacina, alijque cum Diana p. 10. truct. 11. resol. 34.

Verùm affirmat Leander apud Dianam citatum: affirmat Franciscus de S. Joanne *ibid.* affirmat Martinus de S. Joseph *ibid.* affirmat Quartus *ibid.* qui Quartus denique fatetur, hanc sententiam affirmativam esse probabilem, & eam sustinet Excobar de Mendoza merito dicens, se minimè dubitare de sedis Apostolicæ benignitate hac in re. Certè (addit) vix esset ullus, qui Indulgentiam obtineret, si vera esset sententia negativa, àm circa opera in iuncta adfuit hinc inde sexcenta Doctorum

opiniones. Hæc de ipsa Jubilæi Indulgentia.

Sed quid sentiendum de ejusmodi Jubilæi Privilegijs?

Respondeo verbis prædictis Gobat. Is enim licet neget, ut modò dixi, acquiri Indulgentiam, tamen in hunc modum addit loc. cit. num. 332. *Pro-nunciandum est (inquit) obtineri privilegia Jubilæi posse, sequendo sententiam probabilem, que fortè coram DEO est falsa: probabilissimum est v. g. illud fieri Jubilæi participem, qui partem operum præscriptorum perfecit in peccato mortali, aut non omnia in una hebdomada: qua sententia, et si fortè à parte rei sit falsa, ac proinde eam amplexus, re vera non acquirat Indulgentiam; quia tamen probabiliter putat acquirere; idèo valent pro ipso absolutiones à reservatis, & à censuris, commutationesque votorum, ut rectè Diana loco citat o.*

Hæc ille. Ratio autem esse debet, quam modò innui: quia scilicet, quando adest sententia probabilis de jurisdictione Confessarij, Ecclesia ipsi illam dat. Legite de Lugo de penitentia disp. 19. sect. 2. §. 1.

Commutatio privationis debiti conjugalis.

5. **P**asqualigus *quest. 113.* qui etiam citat Vivaldum, docet per Jubilæum posse commutari privationem petendi debitum ei, qui ante contractam matrimonium emisit, votum absolute castitatis.

Inquires ergo, an prædicta doctrina sit vera? & primò quidem, an per-

Jubilæum possit commutari dicta privatio petendi debitum? & quid per Bullam Cruciatæ?

Inquires secundò, quid de privatione petendi debitum, quam quis contrahit, si quando ipsi conjugii superveniat affinitas ex copula illicita cum consanguineo, vel consanguinea in primo, vel secundo sui conjugis?

Respondeo ad inquisitionem primam: posse id per Jubilæum: Indecedit Pasqualigus, quia votum castitatis, quatenus impedit petitionem debiti, non est integra castitas, sed pars illius, unde non videtur hæc pars reservata: nihilominus dico primò, dictam opinionem Pasqualigi, & Vivaldi, quòd scilicet dicta privatio petendi debitum, quam habet quis ob votum castitatis, possit per Jubilæum commutari, esse opinionem satis infirmam, atque esse contra Thomam, Sanchez, Trullench, Bossium, à Pasqualigo citatos: & quidem difficilè est, quòd rationabiliter dici possit, non esse reservatam partem voti castitatis absolutæ, si totum votum castitatis est absolutum.

Quare dico secundò, quod saltem in praxi concedendum non est, posse per Jubilæum, vel per Bullam Cruciatæ. Et quidem quod non possit per Bullam, ego docui *c. 13. de Bulla Cruciatæ. §. 3. n. 1.* & iterum doceo.

Quis igitur dispensabit in hac privatione petendi debitum conjugale, quapropter votum castitatis laborat conjugum?

Respondeo, de hoc me plenè dixisse *lib. 3. Decalogico. 14. §. 4. n. 48.* hoc est, posse Episcopum circa suos subdi-

tos, & posse Religiosos privilegiatos; qui locus est omninò videndus.

Ad secundam inquisitionem respondeo: nullo modo posse, sive per Bullam, sive per Jubilæum; quia ejusmodi privatio petendi debitum in his conjugatis non oritur ex voto castitatis, sed est impedimentum, quod supervenit matrimonio, inductum ab Ecclesia, ut latè ego dixi *in tr. 1. de matrimo. cap. 12. §. 3.* Quis autem hoc impedimentum tollat, dixi *ibid. tr. 2. c. 6.* nempe Episcopum, Commissarium Cruciatæ, & Religiosos illos, qui hoc privilegio gaudent. Recolite omninò locum.

Commutatio jejuniij quando?

6. **C**ommutatio jejuniij, quando pro impeditis expedienda est, potest à Confessio fieri, vel anteferiam quartam, vel post sabbatum, durante hebdomada à pœnitente electa, quod est dicere, posse fieri, vel ante, vel post diem statutum à Jubilæo.

Injuncta opera, an per æquipollentiam?

7. **O**pera à Jubilæo injuncta, sunt facienda ea, quæ præscribuntur, nec valent per æquipollentiam, nec per majoritatem operis. Et quidem omnia ad amissim facienda sunt, nec potes omittere, vel unum, quamvis sit tuo arbitrio opus parvi momenti; nec, si possunt fieri, & non adest rationabile impedimentum, possunt à Confessario commutari, ut sæpe supra dictum est.

Injunctorum operum separatio.

8. Quando in Jubilæi tenore dicitur (in una vel altera hebdomada) aliqui cum Castropal. *de Jubilæo punct.* 12. num. 18. Diana *part. 3. tr. 4. resol.* 15. Morono *n. 543.* (quod etiam esse probabilissimum supponit Gobat à nobis *modò n. 4.* allatus, quamvis ipse idem alibi certam esse contrariam sententiam docet, ut nos retulimus *sup. c. 6. n. ult.*) Aliqui, inquam, probabile affirmant, posse aliqua opera ex injunctis fieri in prima hebdomada, alia in secunda.

Verùm alij negant cum de Lugo *de penitentia disp. 27. n. 105.* & cum Pasqualigo *q. 59.* latè id probante: & ipse quidem Castropal. qui modò affirmativam sententiam sequutus est, pronunciat tamen ibidem, negativam esse securiorem, & non aliam consulendam.

Sed ne ægrè feras audire Cardinalem de Lugo *d. n. 105.* sic pro sententia negante, quam nos sequimur, loquentem contra Bonacinam, qui etiam affirmativam sententiam docet. *Falsum est* (ait de Lugo) *posse opera indifferenter fieri partim in prima, partim in secunda hebdomada. Hoc est contra fidelium praxim, contra Doctorum mentem, & contra verba ipsius Bullæ, in qua specialiter conceditur, quòd communitio fieri possit (saltem die Dominico sequenti) post jejunia: si autem illa sententia Bonacina vera esset, non solum die Dominico, sed etiam feria tertia sequenti post jejunium fieri posset, quod tamen est contra prædicta verba, quibus ad summum differri permittit communionem ad Do-*

minicam sequentem post jejunia. Hætenus de Lugo.

Bulla Cruciatæ carens.

9. Jubilæum, ejusque Indulgentia, & privilegia, ut valeant, non indigent Bulla Cruciatæ. Ita Gallægus in expositione Bullæ Cruciatæ, afferens praxim, & interpretativam voluntatem Commissariorum dictæ Cruciatæ.

Publicatio Jubilæi quando?

10. Non licet Ordinariis in publicatione Jubilæi inchoare illas duas hebdomadas in quocunque die intermedio hebdomadæ: quia Pontifex assignat duas hebdomadas more civili, & Ecclesiastico; at hæc incipiunt à Dominica, non verò ab alio die. Ita contra Gobat sustinet Pasqualigus *q. 358.*

Quid importat illud (quamprimum) pro itinerantibus.

11. Quando pro itinerantibus, aliisque impeditis dicitur, ut quàmprimùm post impedimentum ijlucrentur Jubilæum, illud (*quamprimum*) non negat aliquam temporis latitudinem à prudenti viro mensurandam: quare poterit concedi totum illud tempus, quod judicabitur necessarium ad expedienda negotia, quæ fortè tunc urgere possent: immò etiam tempus ad aliquam quietem pro reficiendis viribus fortè necessariam.

*Absolvitur Censura, sed differ-
tur Confessio.*

12. **Q**uando ob aliquod impedi-
mentum ex supra dictis
Confessarius pro audienda confessione
alicujus differt peccatorum absolutio-
nem post aliquod breve, & rationale
tempus ab elapso Jubilæo, ut supra di-
ximus, poterit durante Jubilæi tempore
absolvere illum à censuris, quibus
fortè afficitur; quia absolutio à censu-
ris non est alligata ad Sacramentum,
pœnitentiæ, quando id non exprimitur
à Pontifice, ut supra vidimus; & ex
alia parte in hoc casu jurisdictio Con-
fessarii non spirat, finito Jubilæi tem-
pore, cum in ipso radicata maneat, do-
nec causa finiatur.

*Jubilæum incidens in festum
solemne.*

13. **S**i incidat Jubilæum in hebdo-
madam Sanctam, vel in octa-
vam Paschatis, poterit satis congruen-
ter differri ipsius promulgatio post di-
ctam Octavam. Non placet autem
Gobat *c. 28. de Jubilæo n. 203.* dum do-
cet, in dicta Octava posse Ordinarium
dispensare in tres eleemosynas tria Ju-
bilæi Jejunia: non placet, inquam,
tum quia est irrationabilis commutatio
loco jejuniij, quod Pontifex requirit, ut
exercitium virtutis, & afflictionis cor-
poralis, subrogare eleemosynam: tum
quia rationabiliter poterunt jejunia, &
Jubilæum in alios dies ab Ordinario
differri.

Illud item nolo concedere eidem Go-
bat (ut non concedit Pasqualigus *quæst.*
363.) quod, si incidat Jubilæi jejunium

in aliquod festum solemne, possit Epi-
scopus illud commutare in similem e-
leemosynam, nolo, inquam, id con-
cedere propter rationes modò dictas:
quia Summus Pontifex vult exercitium
afflictionis corporis, & rationabilius
poterit in alium diem ejusmodi jejunii
transferri.

Virtualis intentio in Jubilæo.

14. **N**on requiritur, ut habeat quis
formalem, seu actualem, in-
tentionem lucrandi Jubilæum: satis
enim est, quòd opera præscripta ritè
peragantur, quia (ait de Lugo con-
tra Suarez) sufficit intentio interpre-
tativa, quam certè quisque habet,
quando injuncta opera legitime exe-
quitur, cum quilibet velit, cupiatque,
se ipsum jurare, quantum potest, id
quidem supra in simili à me dictum esse,
rectè memini.

Bona Fide commutans?

15. **S**i Confessarius bona fide putans
adesse sufficientem causam
commutandi alicui opera injuncta, &
commutat; valida est commutatio,
nec vitatur Jubilæum: quia secus Con-
fessarii, & pœnitentes semper essent.
solliciti, & scrupulis vexarentur. At
verò si mala fide sciens non esse suffi-
ciens impedimentum, commutat, nul-
la erit commutatio, & Jubilæum ne-
quaquam acquireretur: quia deficit u-
num opus ex injunctis; opus enim
factum ex nulla legitima commuta-
tione non est illud, quod imponit
Pontifex. Ita Gobat *de Jubilæo c. 15.*
num. 103.

Mi.

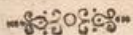
Mitiores Pœnitentiæ in Jubilæo.

16. **I**llud, quod dictum est supra, nimium tempore Jubilæi mitiores, seu leviores pœnitentiæ debere imponi à Confessarijs, etiam pro peccatis gravibus; quia opera pro Jubilæo sunt satis notabilia, & Pontifex, ut alliciat ad lucrandum Jubilæum, distribuit à thesauro Ecclesiæ uberem satisfactionem; illud (inquam) extenditur etiam ad alias Indulgentias, præsertim plenarias, quas solet alias concedere idem Summus Pontifex?

Respondeo, extendi: nam probabile est tempore Indulgentiæ plenariæ, quam quis lucrari decrevit, solum illam pœnitentiam medicinalem teneri admittere, quæ ex ipso jure apponi debet, v. g. remotionem ab occasione proxima, &c.

Quare erit probabile, quod Confessarius diminuat pœnitentiæ tempore Indulgentiæ plenariæ. Admoneat tamen pœnitentem, causam levitatis pœnitentiæ esse Indulgentiam, ne scilicet ex parvitate pœnitentiæ, suam culpam gravitatem modicam esse, sibi perluadeat.

Dixi (*diminuat*) semper enim aliquam imponat, licet parvam. Hanc doctrinam hæcenus in hoc num. 17. allatam latè, & eruditè probat Cardinalis de Lugo *dissp. 27. de pœnit. a num. 22.*

Catecumenis an prosit Jubilæum?

17. **C**atecumenis etiam contritis non prodest Jubilæum, nec indulgentia quælibet alia (quidquid asserant nonnulli) quia concessio Indulgentiæ est actus jurisdictionis, quam Pontifex non habet, nisi in illos, qui sunt ingressi in Ecclesiam per Baptismum. Ita Moronus *n. 560.* Scio, Avendanum affirmare, prodesse Indulgentiam Catecumenis: sed propter dictam rationem id mihi difficile est.

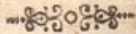
Peccatne, qui Jubilæum non recipit?

18. **R**ogas: peccatne fidelis, si nulla ex causa, sed solum propter incuriam negligit, cum possit, Jubilæum lucrari?

Respondeo, non peccare, ne venialiter quidem, quia Pontifex hortatur ad illud acquirendum, non præcipit. Excipe semper illum, qui aspernaretur, seu contemneret Bullas, Jubilæum concedentes, hic enim peccaret mortaliter ratione contemptus.

Questio incidens de Indulgentiis in alium non transferendis.

19. **D**um sermonem haberemus de Indulgentia Jubilæi, rogarunt à me nonnulli, ut asserrem hic praxim circa Decretum Alexandri VII. quo prohibet, posse indulgentias transire de persona ad personam. Ego igitur morem meis auditoribus gerens, libenter id jam subjicio.

De-

et in bi...

IBVRIN
in
de
VARRIS
de
E II
306.

Decretum Alexandri Septimi
super Indulgentiis.

20. **S**anctissimus Dominus Noster Alexander Papa Septimus declarat, quod quacunque Corona, Rosaria, Grana, ac Calculi, Cruces, Numismata, Medallia, vulgo nuncupata, & sacra Imagines, sive sint S. Caroli Borromæi, sive quinque Sanctorum à felicis recordationis Gregorio decimo quinto Pontifice Maximo in Sanctorum numero relocatorum, sive quacunque cum indulgentiis ante à Summis Romanis Pontificibus Sanctitatis suæ Prædecessoribus benedictæ, & concessæ, quæ quidem in hunc usque diem distributæ sunt, non transeant personam illorum, qui ea de præsentibus obtinent, neque commodari, aut etiam precario dari possint, & quæ à Sanctitate sua concessæ sunt, vel impfferum concedentur, non transeant similiter personam illorum, quibus ab eodem Sanctissimo concessæ fuerint, vel quibus à prædictis de ordine ejusdem Sanctissimi prima vice distributæ fuerint, ita ut à nemine aliis commodari, vel precario concedi possint, alioquin careant indulgentiis concessis.

Et quantum attinet ad Coronas, Rosaria, Grana, Calculos, Cruces, Numismata, Medallia, vulgo nuncupata, & Sacras Imagines cum Indulgentiis ab iisdem Sanctitatis suis Prædecessoribus benedictas, & concessas, quæ in hodiernum usque diem effectum sortitæ non sunt, id est, nulli hætenus distributæ sunt; nemini uti benedictæ deinceps distribui possint. Quod si de facto distri-

buantur, careant Indulgentiis jam concessis.

Ac alicui ex rebus præmissis, ut profertur, benedictis perditæ, alteras pro eis subrogari, nullo modo possit, quacunque concessione in contrarium non obstante, etiamsi de ea specialis, & expressa mentio faciendæ esset, uti per præsentis Sanctitatis suæ derogavit, & derogatum esse voluit. Romæ die 6. Februarii 1657. Pontificatus quidem S. D. Nostri Anno secundo. Gualterius.

Praxis pro prædicto Decreto.

21. **G**abriel à S. Vincentio in summa moralis, verbo Indulgentia, sic habet.

Sanctissimus Dominus Noster Alexander Septimus decrevit, quod Rosaria, Grana, &c. benedicta, seu cum indulgentiis, quæ nondum sortita sunt suum effectum, seu quæ adhuc distributa non sunt; non transeant personas illorum, quæ eas de præsentibus obtinent. Ex quo inferitur, quod qui habet benedictiones, non eas perdunt, sed poterunt aliis eas concedere, & applicare materiæ præsentibus, quæ sit illius, cui Indulgentia conceditur; quia tunc nec medallia transit ab uno in alium: cum non sit concedentis Indulgentiam, nec indulgentia, quia hæc ab uno in alium non transit; siquidem cum Papa concedit Indulgentias, seu benedictiones, non extrahit satisfactiones de thesauro, & dat in manus illius, cui concessit benedictiones; sed solum dat illi facultatem designandi materiæ, vel personam, qua designatione facta, ipse illi indul-

indulgentiam communicat, seu facit, quod remaneat deputata ad inferendam Indulgentiam, posito tali, vel tali opere: non enim satisfactiones manent alligatae medalliarum v. g. Hactenus Gabriel.

22. De eodem argumento Georgius Gobat tom. 2. tr. 4. de revocatione Indulgentiarum par. 2. cap. 37. cum docuisset, esse tuam sententiam, quod non solum ipsa medallia, &c. affecta Indulgentiis, sed etiam ipsa benedictiones, seu, ut appellamus, intentiones applicandi Indulgentias rebus sacris, non possint ad alios transire, sed possint tamen applicari ab ipso, vel ab alio nomine ipsius, rebus sacris; cum (inquam) hæc docuisset, sic addit pro praxi n. 88.

23. Si igitur quis v. g. Cajus à Papa magnum numerum benedictionum sine ulla determinatione personarum accepit; poterit illas partiri, in quos visum fuerit: ita tamen ut his non sit fas transferre in alios proprio nomine, sed nomine Caij: qua de causa, cum quidam nobilis adolescens attulisset ex Urbe complures dodecadas Rosariorum benedictorum à Sua Sanctitate, decem ejusmodi, nolui aliter accipere, quam ut ejus nomine, & tanquam nuditissimus Minister dividere in nonnullos domesticos, atque extraneos. Sicuti non ita pridem feci in intentionibus, eas certis rebus applicandis ex mente illius, qui mihi, cum hac ita applicandi intentione, donaverat: acceperat autem immediate à Clemente Nono. Hæc ad verbum Gobat, quæ

Tambur. de Præcept. Eccles.

cum admodum clara sint, longiore explicatione non indigent.

24. Prosequitur deinde (ut id etiam obiter habeatis) dicens, prohiberi in dicto decreto etiam donationem medalliarum, &c. nec solum accommodatam, sed etiam precariam concessam: licet enim non appareat in decreto vox donationis, tamen sensus ex contextu, & intentione, seu fine decreti est hujusmodi. Prohibetur donatio, & etiam accommodatum, & etiam precarium.

25. Præterea asserit, posse quem, sibi retinere duo numismata v. gr. eisdem Indulgentiis affecta, ut si amittat unum, substituatur aliud, sedque non esse contra dictum decretum. Idem dicit, si sibi quis retineat duas benedictiones, seu intentiones, nam amisso numismate, substituere aliud poterit, applicando ipsi Indulgentiam: quorum duorum ratio est, quia id non est, transire à persona ad personam.

26. Denique quia non semel conceduntur Indulgentiæ Rosariis, imaginibus, &c. nulla facta mentione Crucis, dubitatum fuit, an tunc indulgentia applicari Crucibus possit? & responderetur, posse (& certè meritò) siquidem Cruces comprehenduntur sub nomine imaginum: Crux enim Imago est Christi Domini pro nobis ab illa pendentis, quam ex corde diligite, & valete.

Indulgentiæ Apocryphæ.

PER hanc occasionem inseram hic Catalogum Indulgentiarum, quas apocryphas, hoc est, non authenticas declaravit Sacra Congregatio.

Cc

Indul.

et in bibli...

MBVRIN
in
de
VARRIS
de
E II
30.6.

Indulgentiæ declaratæ à Sacra Congregatione apocryphæ.

Indulgentiæ, quæ dicuntur concessæ anno 1614. Principi Senensi.

Indulgentiæ, quæ dicuntur concessæ à Pio V. & confirmatæ à Clemente VIII. Rolario Magni Ducis Hetruriæ.

Indulgentiæ, quæ dicuntur concessæ à Clemente VIII. templo B. V. de Monte Serrato, impressæ Avenione.

Indulgentiæ plenariæ concessæ pro animabus defunctorum à Clemente VII. impressæ Madriti sub data 20. Jun. 1606.

Indulgentiæ fundatæ super revelationem B. Joannæ de Cruce concessæ Granis, sive Ave Maria, quæ dicuntur tetigisse unum illorum trium, quæ asseruntur solum esse apud ipsum Papam, Regem Hispaniæ, & P. Generalem Minorum observantiæ.

Indulgentiæ, quæ dicuntur concessæ à Joanne XXII. illis, qui osculantur plantam mensuræ pedis B. M. V.

Indulgentiæ concessæ ab Adriano VI. Granis benedictis ad instantiam Regis Catholici Philippi III.

Indulgentiæ, quæ dicuntur concessæ ab Urbano VIII. ad instantiam Cardinalis Magatelli in honorem sanctissimi Sacramenti.

Item illæ Indulgentiæ à Gregorio V. super hæc verba.

Sia lodato il Sanctissimo Sacramento,

Indulgentiæ, quæ dicuntur concessæ à Bonifacio IX. visitantibus Capellam S. Nicolai de Tolentino.

Indulgentiæ, quæ dicuntur concessæ Confraternitati SS. Trinitatis, & Redemptionis Captivorum.

Indulgentiæ, quæ dicuntur concessæ à Leone X. Imaginibus Conceptionis B. V.

Indulgentiæ concessæ, super revelationem novam factam S. Birgitte, Hedwigi, & S. Elisabethæ.

Indulgentiæ concessæ, & acceptatæ ex magna Tabula S. Joannis Lateranensis.

Indulgentiæ concessæ ab Urbano VIII. Granis benedictis ad instantiam Cardinalis Infantis.

Indulgentiæ concessæ Altari SS. Rosarii in templo S. Antonij de Rovigo.

Indulgentiæ concessæ à Paulo V. Coronis, Rosariis, Crucibus, Metallis, & Imaginibus benedictis ad instantiam Cardinalis Borromæi 1611. ex occasione foundationis Ecclesiæ S. Caroli Borromæi.

Indulgentiæ centum dierum dicenti Ave Maria ad pulsum horologii, quæ dicuntur concessæ à Leone X.

Indulgentiæ concessæ à Sixto V. Rosariis, seu Coronis, quæ dicuntur Coronæ Mysteriorum Passionis D. N. Jesu Christi Magni Ducis Florentiæ.

Indulgentiæ concessæ Crucibus de Caravacca.

Indulgentiæ, quæ dicuntur concessæ à Clemente V. ad instantiam Serenissimæ Infantis Ducis Sabaudiæ de Syndone Corporis Christi, quod, qui Orationem illam recitat, liberat animam de Purgatorio.

Ex Cancellario S. Officij Inquisitionis ab eisdem S. Officij Not. Dom. Joanne Gappo, Romæ 18. Maij. 1657.

Sic habet Gregorius Gobat tom. 2. *tract. 4. de revocatione indulgent. part. 2. cap. 37. a rum. 703.* testans, hunc Cathalogum se recepisse à P. Bona gratia Hyblensi, qui illum à prædicto Nenario fideliter exscripserat.

Deinde ipse idem Gobat sic addit: *Indulgentia de Summa Legati Hispanensis, quæ dicuntur Indulgentia Gra-*

norum de mille Ave Maria, etiam dicuntur apocrypha.

Addit idem Gobat *ibid. n. 706.* illam Orationem, quæ tabulæ deauratæ in Sacra æde Lauretana inscripta est, quam dicens, toties quoties Indulgentiam plenariam recipit, asserit etiam apocrypham. Oratio autem dicenda quidem ex devotione, non autem ex spe Indulgentiæ est.

AVE MARIA FILIA DEI PATRIS
AVE MATER DEI FILII
AVE SPONSA SPIRITUS SANCTI
AVE TEMPLUM TOTIUS TRINITATIS.

Cc 2

TRA-

TEVRIN
in
de precepto
VARRI
de
E III
30. b.